

ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
CITY PROJECT
2019

STOCK IMAGES

ΠΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ
16.09 ——— 03.11

NEON

ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Το πρόγραμμα του ΝΕΟΝ ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ αναθέτει κάθε χρόνο σε έναν καλλιτέχνη τη δημιουργία έργου που εκτίθεται σε δημόσιο χώρο της πόλης της Αθήνας. Σκοπός του ΝΕΟΝ είναι η παρουσίαση της σύγχρονης τέχνης σε δημόσιους και ιστορικούς χώρους, συμβάλλοντας στη διάδραση μεταξύ της τέχνης, της κοινωνίας και της πόλης.

CITY PROJECT

CITY PROJECT is an initiative for public art and the city, conceived and commissioned annually by NEON to a Greek artist. NEON aims to activate public and historical places through contemporary art, contributing to the interaction of art, society and the city.

«Βλέπω φωτογραφίες παντού, όπως κάθε άνθρωπος στις μέρες μας· έρχονται από τον κόσμο προς μένα, χωρίς να με ρωτήσουν». Έτσι έγραφε ο Γάλλος θεωρητικός της λογοτεχνίας και φιλόσοφος Roland Barthes πριν από σαράντα περίπου χρόνια, αναγνωρίζοντας τον τρόπο που οι φωτογραφίες πλημμύριζαν τις ζωές μας, ακόμα και πριν η χρήση της ψηφιακής κάμερας επεκταθεί παντού και τα smartphone χρησιμοποιηθούν για να καταγράψουν οτιδήποτε τραβούσε την προσοχή μας.

Σήμερα είμαστε προσεκτικοί με τη φωτογραφία -επεξεργαζόμαστε και επιμελούμαστε τις ζωές μας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης- και συγχρόνως απρόσεκτοι, καθώς μπροστά στην οθόνη μας ξεδιπλώνεται ένα ατελείωτο χαλί από φωτογραφίες τις οποίες μπορούμε να απορρίψουμε με ένα κλικ του ποντικιού.

Αυτός ο κατακλυσμός μας κάνει να αισθανόμαστε άβολα και συγχρόνως μας γοητεύει με τις εγγενείς αντιφάσεις του. Ταυτόχρονα, αντικειμενικές και υποκειμενικές, οι φωτογραφίες απεικονίζουν και μαζί διαστρεβλώνουν, καθώς γίνονται μόνιμα αρχεία καταγραφής που μπορούν να διαγραφούν αλλά όχι να απαλειφθούν.

Ωστόσο, παρά αυτή τη γνώση, όταν μια φωτογραφία χρησιμοποιείται ως stock image ή γίνεται viral, ίσως δύσκολα θυμόμαστε ότι, όπως το θέτει ο Barthes, «αυτό που η φωτογραφία αναπαράγει επ' άπειρον, έχει συμβεί μόνο μια φορά». Τέτοιες πολλαπλές επαναλήψεις του ίδιου -ή παρόμοιου- θεματικού αντικειμένου σημαδεύουν ανεξίτηλα τον αμφιβληστροειδή του μυαλού μας με τέτοιο τρόπο ώστε η πρωτεύουσα της Ελλάδας ανάγεται σε μια εικόνα της πλατιάς πρόσοψης του κτιρίου της Βουλής των Ελλήνων ή μνημεία της αρχαιότητας απεικονίζονται μπροστά σε έναν ανέφελο ουρανό.

Στην πρώτη έκθεση του Έργο στην Πόλη του NEON που είναι αφιερωμένη στη φωτογραφία, ο Πάνος Κοκκινιάς αποκαθιστά την ισορροπία της βιβλιοθήκης από stock images της Αθήνας που κουβαλάμε μέσα

“I see photographs everywhere, like everyone else nowadays; they come from the world to me, without my asking.” So wrote the French literary theorist and philosopher Roland Barthes nearly forty years ago, acknowledging the way that photographs were flooding our lives even before the use of digital cameras had become widespread and smartphones were used to snap anything (and everything) that caught our attention.

Today we are both careful with photography – editing and curating our lives on social media – and careless of it, as we scroll through photographs and dismiss them with a click of a mouse.

The ubiquity of photographs has made us uncomfortably aware of and fascinated by their inherent contradictions. Simultaneously objective and subjective, they both depict and misrepresent and become permanent records that can be deleted without disappearing.

Yet despite this knowledge when a photograph is used as a stock image or goes viral, it can be hard to remember that, as Barthes put it, “what the photograph reproduces to infinity has occurred only once.” Such multiple iterations of the same – or similar – subject become seared on the retina of our mind’s eye so that Greece’s capital is reduced to an image of the broad façade of the Hellenic parliament building or ancient monuments pictured against a cloudless sky.

In NEON’s first City Project exhibition dedicated to photography, Panos Kokkinias rebalances the library of stock images of Athens that we carry with us in our heads. Some of his photographs are taken from unconventional angles to reveal classical buildings daubed in graffiti, a traffic jam viewed from inside a car and a landscape of dilapidated rooftops. Others offers alternative representations of Athens by illuminating everyday locations – a metro station, a train carriage, underneath a motorway – transforming them into theatres where he

στα κεφάλια μας. Ορισμένες από τις φωτογραφίες του έχουν τραβηχτεί από αντισυμβατικές γωνίες, αποκαλύπτοντας κλασικά κτίρια καλυμμένα με γκραφίτι, ένα μποτιλιάρισμα ιδωμένο από το εσωτερικό ενός αυτοκινήτου και ένα τοπίο από μισοερειπωμένες ταράτσες. Άλλες προσφέρουν εναλλακτικές απεικονίσεις της Αθήνας φωτίζοντας καθημερινές τοποθεσίες -ένα σταθμό του μετρό, ένα βαγόνι τρένου, κάτω από έναν αυτοκινητόδρομο- μετασχηματίζοντάς τις σε θέατρα όπου ανεβάζει δραματικά ταμπλό. Σε αντιπαράβολή, ο φακός του καταγράφει επίσης αυθόρμητες στιγμές σε απλά πορτρέτα μελαγχολικών και συλλογισμένων Αθηναίων κατά τις καθημερινές μετακινήσεις τους.

Με την έκθεση αυτών των *Stock Images* στο κτίριο με τον αριθμό 4 της οδού Σοφοκλέους, χτισμένο κατά τη δεκαετία του 1950, ο NEON και ο Κοκκινιάς μετασχηματίζουν έναν υπό κανονικές συνθήκες ιδιωτικό χώρο στην κεντρική εμπορική συνοικία των Αθηνών σε ένα δημόσιο φόρουμ όπου η τέχνη, η κοινωνία και η πόλη συγκλίνουν. Ενώ η πολύβουοι δρόμοι της πόλης παραμένουν σε αέναη κίνηση έξω από το κτίριο, ο Κοκκινιάς τους έχει παγώσει για εμάς πάνω στους τοίχους του εσωτερικού του, ώστε να μπορέσουμε να συλλογιστούμε την πολυμορφία της πόλης των Αθηνών.

Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στον καλλιτέχνη Πάνο Κοκκινιά, που αποδέχθηκε την πρόσκλησή μας, και τις ολόψυχες ευχαριστίες μας στην Shoair Mavlian για τις γόνιμες συζητήσεις μας και την επιμέλεια της έκθεσης.

ΕΛΙΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ NEON

stages dramatic tableaux. Contrastingly his lens also captures unorchestrated moments in simple portraits of pensive and preoccupied Athenians on their daily commute.

Exhibiting *Stock Images* inside the 1950s building of *Sofokleous 4*, NEON and Kokkinias transform a usually private space in the central finance district of Athens into a public forum where art, society and the city are brought together. While the bustling city streets remain in perpetual motion beyond the building, Kokkinias has paused them for us inside on its walls so that we can consider the diversity of the city of Athens anew.

We extend our gratitude to the artist Panos Kokkinias for accepting our invitation and heartfelt thanks to Shoair Mavlian for her thoughtful conversations and curation.

ΕΛΙΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ
DIRECTOR NEON

ΠΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ: STOCK IMAGES

Από τις αρχές του 20ου αιώνα, η φωτογραφία έχει παίξει ζωτικό ρόλο στη διαμόρφωση και τη διάχυση της οπτικής ταυτότητας της σύγχρονης μητρόπολης. Συνώνυμη της προόδου και της νεωτερικότητας, η εικόνα της αστικής μητρόπολης καταγράφηκε, όπως της αρμόζει, από ένα μοντέρνο μέσο. Η σύγχρονη Αθήνα, έχοντας εξελιχθεί μέσα στους αιώνες, με αφετηρία την αρχαία μητρόπολη, αντιπροσωπεύει την πεμπτουσία του «άστεως»: ζει γρήγορα, μεταβάλλεται διαρκώς, διαστέλλεται και συστέλλεται, ο πληθυσμός και ο πλούτος της ακολουθούν κύκλους ανάπτυξης και παρακμής. Λουσμένη στο φως, δραστήρια και συναρπαστική, είναι συγχρόνως θορυβώδης και χαοτική, μια πόλη με πολλά πρόσωπα που συχνά προσαρμόζεται για να ανταποκριθεί στους ταξιδιωτικούς οδηγούς αλλά και στις επικεφαλίδες του διεθνούς τύπου. Παρ' όλα αυτά, τι αποκαλύπτεται όταν κοιτάζουμε κάτω από την επιφάνεια;

Στην έκθεση *Stock Images* ο Πάνος Κοκκινιάς κατασκευάζει μια εκδοχή της σύγχρονης Αθήνας όπως την κατέγραψε τα χρόνια μέχρι το καλοκαίρι του 2019, παρουσιάζοντας μια οπτική μελέτη ενός αστικού περιβάλλοντος και συγχρόνως μία απόπειρα να συλλάβει την ουσία των καιρών μας. Σε αυτό τον κύκλο έργων ο Κοκκινιάς παρουσιάζει τρεις διαφορετικές προσεγγίσεις με την κάθε μία να προβάλλει μια διαφορετική άποψη της πόλης: ταμπλό μεγάλης κλίμακας που αποκαλύπτουν μικρές αφηγήσεις της πόλης, πορτρέτα που παρατηρούν τον τρόπο που ζούμε και κινούμαστε μέσα στην πόλη, το περιβάλλον και τις αλληλεπιδράσεις μας (ή την έλλειψη αλληλεπίδρασης) εντός της, καθώς και τυχαία στιγμιότυπα, ακόμα και «φωτογραφίες stock», που είναι διαρκώς παρόντα αλλά συχνά παραβλέπονται.

Αυτό το σύγχρονο πορτρέτο της Αθήνας εγκαθίσταται μέσα στον ίδιο τον ιστό της πόλης, σε ένα εγκαταλειμμένο και αχρηστευμένο όρο-

PANOS KOKKINIAS: STOCK IMAGES

Photography since the 20th century has played a vital role in shaping and disseminating the visual identity of the modern metropolis. Synonymous with the idea of progress and modernity, these newly expanding urban cities with high-rise buildings and factories were fittingly captured by a modern medium. Contemporary Athens, having evolved over centuries from the original ancient metropolis, represents a quintessential urban city: fast paced, ever changing, expanding and contracting, growing and decaying with cycles of population and wealth. Bathed in light, vibrant and exciting, it is also noisy and chaotic, a city with multiple faces frequently adjusted to suit the needs of both travel guides and international front-page headlines. However, what is it that is revealed when one looks beyond the surface?

In *Stock Images* Panos Kokkinias constructs a version of contemporary Athens captured in the years leading up to the summer of 2019. The exhibition presents a visual study of an urban environment and an attempt to capture the essence of our time. Within this body of work Kokkinias presents three different photographic approaches, each one exposing a different view of the city: large-scale tableaux revealing mini narratives of the city; portraits observing the way we live and work, the way we move around the city, the environment and our interactions (or lack of interaction) within it; and incidental snapshots or stock images which are ever present but often overlooked.

This contemporary portrait of Athens is installed within the fabric of the city itself, an abandoned and disused office space, left largely unchanged by the artist. Built in the 1950s, *Sofokleous 4* has seen many people and businesses pass through its corridors, and the area in which it is located has also transformed over time. Often referred

φο γραφείων και που σε μεγάλο βαθμό έμεινε αναλλοίωτο από τον καλλιτέχνη. Χτισμένο στα μέσα του 20ου αιώνα, το κτίριο στον αριθμό 4 της οδού Σοφοκλέους έχει δει πολλούς ανθρώπους και επιχειρήσεις να περνούν από τους διαδρόμους του, ενώ η περιοχή στην οποία βρίσκεται έχει κι αυτή μεταμορφωθεί με τα χρόνια. Το συγκεκριμένο τμήμα της πόλης που συχνά αποκαλείται «εμπορικό τρίγωνο» λόγω της μακροχρόνιας σχέσης της περιοχής με τον οικονομικό και εμπορικό τομέα, έχει στεγάσει τα κεντρικά γραφεία τραπεζών, μια ποικιλία μικρών επιχειρήσεων και μέχρι πρόσφατα το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Όπως συμβαίνει συχνά, οι αλλαγές είναι συχνά απότομες και απρόβλεπτες και τα γραφεία στην παρούσα κατάσταση ερείπωσης μας θυμίζουν πόσο γρήγορα μπορούν να αλλάξουν τα πράγματα, πώς ο χρόνος φέρνει μαζί του την καταστροφή και πώς η σύγχρονη αστική μητρόπολη αντιπροσωπεύει ταυτόχρονα την αισιοδοξία και την αποτυχία, την ευθραυστότητα και την παρακμή.

to as the 'commercial triangle' due to the area's longstanding relationship with the financial and commercial sector, this part of the city is known for hosting the head offices of several banks, a variety of small businesses, and until recently the Stock Exchange. As is so often the case, change is often abrupt and unpredictable, and the offices, in their current state of disrepair, remind us how quickly things can change, how time takes its toll, and how the modern urban metropolis simultaneously represents optimism for the future as well as failure, fragility and decay.

Η ΠΟΛΗ ΩΣ ΣΚΗΝΗ

Ο Κοκκινιάς είναι ευρύτερα γνωστός για τα ταμπλό μεγάλης κλίμακας που κατασκευάζει, μια φωτογραφική προσέγγιση και ένα στυλ που ήρθε στο προσκήνιο στις δεκαετίες 1980-1990, κυρίως μέσω των έργων των Jeff Wall, Rodney Graham και Gregory Crewdson. Αυτοί οι καλλιτέχνες, όλοι τους βορειοαμερικανοί, άνοιξαν τον δρόμο και κατέστησαν δημοφιλή τη σκηνοθετημένη φωτογραφία, διατάσσοντας και σκηνοθετώντας ανθρώπους και αφηγήσεις, κυρίως σε καθημερινά αστικά και οικιακά περιβάλλοντα. Έχοντας την ικανότητα να καταγράφει και να αφηγείται ένα περίπλοκο σενάριο, το φωτογραφικό ταμπλό μεγάλης κλίμακας θα μπορούσε να περιγραφεί ως το σύγχρονο ισοδύναμο της ιστορικής ζωγραφικής, όπου μία πολυσύνθετη αφήγηση κατασκευάζεται και διατυπώνεται σε μία σκηνή.

Στην προκείμενη περίπτωση η σκηνή είναι η πόλη των Αθηνών, καθώς ο Κοκκινιάς χρησιμοποιεί το αστικό τοπίο ως πλαίσιο για να εξερευνήσει τις συχνά περίπλοκες αφηγήσεις της καθημερινής ζωής. Ξεκινώντας με μια πανοραμική άποψη της νυχτερινής Αθήνας, μιας κυψέλης δραστηριότητας, ο Κοκκινιάς στη συνέχεια «εστιάζει», αποκαλύπτοντας μια σειρά από κινηματογραφικές στιγμές που ξεδιπλώνονται μπροστά στον φακό του. Ποια είναι αυτά τα πρόσωπα και ποια η ιστορία τους; Είναι κάτοικοι των Αθηνών, εγκλωβισμένοι στον κύκλο της ζωής σε μια αστική μητρόπολη.

Το ταμπλό παρουσιάζει την πόλη από πολλές διαφορετικές πλευρές. Από ψηλά, τονίζοντας τον εκτεταμένο ορίζοντα, τη θεά που βλέπει κανείς συνήθως σε μια τουριστική διαφήμιση, και από χαμηλά, εκθέτοντας όσα βρίσκονται κάτω από τις υπόγειες διαβάσεις ή μέσα στον οικιακό χώρο, γεφυρώνοντας το χάσμα ανάμεσα στον δημόσιο και τον ιδιωτικό. Αγκαλιάζοντας την ηδονοβλεπτική φύση που υπάρχει εγγενής στη φωτογραφία, κάθε εικόνα αποκαλύπτει μια νέα άποψη της πόλης, τόσο οπτικά όσο και μεταφορικά.

THE CITY AS A STAGE

Kokkinias is best known for his large-scale tableaux, a photographic approach and style which came to prominence in the 1980s and 1990s primarily through the work of Jeff Wall, Rodney Graham and Gregory Crewdson. These artists, all of whom hail from North America, pioneered and popularised staged photography by setting up and directing narratives in mostly urban and domestic environments related to everyday life. With the ability to capture and narrate a complex scenario, large scale photographic tableaux could be described as the modern equivalent of history painting where a complicated narrative is constructed and told in one frame.

Here the city of Athens is the stage, as Kokkinias uses the urban landscape as a backdrop to explore the often complex narratives of daily life. Beginning with a panoramic view of Athens at night, a hive of activity, Kokkinias then zooms in, revealing a series of filmic moments unfolding in front of the camera. Who are these individuals and what is their story?

The tableaux present the city from a variety of vantage points. From above, highlighting the expansive skyline, the view most commonly seen on tourist advertisements, and from below, exposing what's beneath the underpass, or through the windows into the domestic space bridging the gap between public and private worlds. Embracing the voyeuristic nature inherent in photography, each image offers and reveals a new perspective of the city both visually and metaphorically.

Athens, 2018

Η επιθυμία προβολής μιας επαρκούς γενικής άποψης του τοπίου, ιδιαίτερα του αστικού, οδήγησε γρήγορα στην ανάπτυξη της πανοραμικής φωτογραφίας. Η τεχνική της πανοραμικής φωτογραφίας συνεχίζει να εξελίσσεται από τα μέσα του 19ου αιώνα έως και σήμερα, και είναι πια σε θέση να προσφέρει εξαιρετικά λεπτομερείς εικόνες μεγάλης κλίμακας. Εδώ, η Αθήνα τη νύχτα σε μια λήψη από τον λόφο του Λυκαβηττού, με την Ακρόπολη στο κέντρο της εικόνας και τον κόλπο του Σαρωνικού στο βάθος να οριοθετεί το εύρος της σύγχρονης πόλης.

EMST, 2019

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), στη λεωφόρο Καλλιρόης, ιδρύθηκε το 2000 με σκοπό τη συλλογή και την έκθεση έργων σύγχρονης τέχνης από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Ωστόσο το μουσείο έχει παραμείνει σε μεγάλο βαθμό κλειστό, γεγονός που το κάνει να μοιάζει κάπως με «κτίριο-φάντασμα».

Kifissos, 2017

Ο Κηφισός είναι ο κύριος ποταμός του λεκανοπεδίου της Αττικής και ένας από τους τρεις ποταμούς που κυλούν κάτω από την Αθήνα. Έχει δεχθεί επανειλημμένες παρεμβάσεις και στις αρχές του 20ου αιώνα αποφασίστηκε η κάλυψή του για λόγους πολεοδομικού σχεδιασμού. Σήμερα είναι ορατός μόνο από δυσπρόσιτα σημεία, για παράδειγμα όταν κάποιος στέκεται κάτω από τον αυτοκινητόδρομο. Από εδώ προβάλλει μία πιο «υπόγεια» θέα της Αθήνας, αναδεικνύοντας μια σκηνή που συχνά παραβλέπεται: τον μετανάστη με το καροτσάκι του σουπέρ-μάρκετ, που επιβιβώνει ανακυκλώνοντας σιδηρικά και σκουπίδια.

Kolonaki, 2019

Εδώ, πάνω από τους ακριβούς δρόμους του Κολωνακίου, ο φακός προσφέρει μια ματιά στη σύγχρονη οικιακή ζωή. Όπως συμβαίνει και στους δρόμους, η διάθεση είναι ζοφερή, δύο ζωές που μοιράζονται τον ίδιο χώρο, αλλά συχνά βρίσκονται σε αποξένωση.

Athens, 2018

The desire to show an overview of the landscape, in particular the cityscape, quickly led to the development of panoramic photography. This panoramic technology, and the techniques associated with it, has continued to develop since the mid-19th century and is now capable of producing highly-detailed large-scale images. Here we see Athens by night, shot from Lycabettus Hill with the Acropolis just off centre and the Saronic Gulf in the distance, highlighting the spanning breadth of the modern city.

EMST, 2019

Located on Kallirrois Avenue, the National Museum of Contemporary Art (EMST) was founded in 2000 with the aim of collecting and exhibiting contemporary Greek and international art. However, the museum has largely remained closed, making it somewhat of a 'ghost' building.

Kifissos, 2017

Kifissos is the main river of the Attica plain and one of three rivers which flow through and below Athens. Repeatedly altered and covered over in the early 20th century in the name of urban planning, the river is now only visible from obscure vantage points, for example when standing underneath the motorway. From here a more underground vista of Athens emerges revealing a common scene which is usually overlooked, an immigrant collecting and transporting discarded objects in a shopping trolley.

Kolonaki, 2019

High above the prestigious streets of Kolonaki, the camera gives us a glimpse into modern domestic life. Similar to the feeling on the streets, the mood is bleak; two lives sharing the same space but perhaps going in different directions.

Lycabettus, 2019

Από την κορυφή του Λυκαβηττού, το πάρκινγκ του υπαίθριου θεάτρου μοιάζει το ίδιο σαν θέατρο, με την ασφαλτο να φωτίζεται όπως μια σκηνή. Αυτό το δημοφιλές για τους φανατικούς των αυτοκινήτων σημείο ορίζεται από τις μαύρες καμπύλες που αφήνουν τα ελαστικά, ίχνη αδρεναλίνης και ένα συγκεκριμένο είδος απόλαυσης. Ωστόσο, η δράση έχει τελειώσει για τη συγκεκριμένη βραδιά και όπως φαίνεται, το αυτοκίνητο έχει μετά βίας επιζήσει.

Megaro, 2019

Η ονομασία Μέγαρο υποδηλώνει το μεγαλείο της Αίθουσας Συναυλιών των Αθηνών, αλλά εδώ αναφέρεται στον σταθμό του Μετρό που την εξυπηρετεί. Αυτή η εικόνα απεικονίζει την πεζή καθημερινή δραστηριότητα μια ομάδας ανθρώπων, στην αμήχανη στιγμή που περιμένουν τον ανελκυστήρα να τους κατεβάσει στον σταθμό του μετρό. Στριμωγμένοι μέσα στον μικρό, περικλειστο χώρο, μοιάζουν ξένοι που μοιράζονται την ίδια πόλη.

Pireos 123, 2019

Μπορεί κάποιος να δει πολλά σενάρια κατά μήκος της οδού γίνεται το Πειραιώς να μην κοπεί; του δρόμου που συνδέει την Αθήνα με το λιμάνι της. Εδώ, σε μια συνοικία ένα πάρτι φουντώνει, ενώ έξω στον δρόμο μια μοναχική φιγούρα χαλαρώνει μακριά από τον θόρυβο και το πλήθος. Δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι ένας άντρας την κοιτάζει από ψηλά, ενώ συλλογίζονται και οι δύο τις διαφορετικές τους καταστάσεις.

Venizelos, 2017

Με το προσωνύμιο «ο δημιουργός της σύγχρονης Ελλάδας», ο Βενιζέλος κατέχει ξεχωριστή θέση στον σύγχρονο ελληνικό ψυχισμό. Στη διάρκεια των δεκαπέντε χρόνων της θητείας του μεταμόρφωσε τη χώρα, δίνοντας ώθηση τόσο σε εσωτερικά ζητήματα όσο και στις διεθνείς σχέσεις. Εδώ, καλυμμένος με χιόνι, ο Βενιζέλος βλέπει την χώρα να αντιμετωπίζει την καταιγίδα.

Lycabettus, 2019

Looking down from Lycabettus Hill, the carpark begins to resemble a theatre, the tarmac lit up like a stage. A popular site for car enthusiasts, the black circular lines on the road are left by their tyres, traces of adrenalin and a certain type of enjoyment. The action however is finished for the night, and, by the looks of it, the car barely survived.

Megaro, 2019

The name Megaro suggests the grandeur of the Athens Concert Hall, but instead here refers to the metro station which serves it. This image depicts the mundane everyday activity of a group of people waiting for the elevator to take them down to the metro station. Packed inside the small confined space they are strangers who share the city.

Pireos 123, 2019

Many scenarios can be seen along Pireos, the road which connects Athens to the port of Piraeus. Here in a residential neighbourhood a busy party builds momentum inside, while outside on the street a lone figure takes time out away from the noise and crowds. Unaware of the man looking down on her from above, they both contemplate their individual situations.

Venizelos, 2017

Referred to as 'the maker of modern Greece' Eleftherios Venizelos holds a certain status in the modern Greek psyche, having transformed the country during his fifteen years in office, developing both national affairs and international relations. Captured here blanketed in snow, Venizelos looks out onto the country watching on as it weathers the storm.

Η ΠΟΛΗ ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ

Επιστρέφοντας στη φωτογραφία δρόμου το 2018, έπειτα από σχεδόν εικοσάχρονη απουσία, ο Κοκκινιάς προσέγγισε τους δρόμους της Αθήνας με ένα νέο και πειραματικό φωτογραφικό βλέμμα. Πιο κοντά στη νέα «ντοκιμαντερίστικη» προσέγγιση του Philip-Lorca diCorcia -μέσω της οποίας ο καλλιτέχνης αποστασιοποιείται από το θεματικό του αντικείμενο- απ' ό,τι στην παραδοσιακή προσέγγιση του Garry Winogrand στη φωτογραφία δρόμου, που σκοπός της ήταν να καταδυθεί στους πολυσύχναστους δρόμους και να αποτυπώσει αυθόρμητες στιγμές, η νέα προσέγγιση του Κοκκινιά στη φωτογραφία δρόμου καθιστά δυσδιάκριτα τα όρια ανάμεσα στο σκηνοθετημένο και το αληθινό.

Εδώ ο Κοκκινιάς συνδυάζει δύο μεγάλες σχολές φωτογραφίας, την προσωπογραφία και τη φωτογραφία δρόμου, για να προσφέρει μία ευρύτερη απεικόνιση της Αθήνας σαν μια πόλη που ζει, δουλεύει και αναπνέει. Χρησιμοποιώντας τους πολυσύχναστους δρόμους του κέντρου της Αθήνας σαν ένα θέατρο, ο Κοκκινιάς κατέγραψε στιγμές της καθημερινής ζωής. Από το συναρπαστικό στο τετριμμένο, βλέπουμε οδηγούς να περιμένουν κολλημένοι στην κίνηση, ανθρώπους να διασχίζουν τον δρόμο και να περιμένουν στην ουρά, να συναντιούνται και να βγάζουν σέλφι. Κάτι που ίσως προκαλεί έκπληξη σε αυτές τις εικόνες είναι η κυρίαρχη αίσθηση απομόνωσης που υποδηλώνει ότι η ζωή του σύγχρονου άστεως ίσως είναι πιο μοναχική απ' όσο νομίζουμε. Αντί να διασυνδεόμαστε, καταναλώνουμε στον ίδιο μας τον κόσμο, οδηγοί μόνοι μέσα σε αυτοκίνητα, άνθρωποι που βαδίζουν χωρίς παρέα στον δρόμο, συχνά απορροφημένοι από την τεχνολογία, είτε στα τηλέφωνα τους ή ακούγοντας μουσική.

Ο Κοκκινιάς παρατηρεί και αποτυπώνει τον δρόμο όπως αυτός περνάει μέσα από το κάδρο του φακού του. Οι εικόνες που προκύπτουν

THE CITY IN MOTION

Returning to street photography in 2018 after an almost twenty-five-year hiatus, Kokkinias' approached the streets of Athens with a new and experimental photographic direction. More akin to Philip-Lorca diCorcia's new documentary approach, where he distances himself from the subject, than Garry Winogrand's traditional approach to street photography, the aim of which was to immerse himself in the busy streets and capture spontaneous moments, Kokkinias' new approach to street photography blurs the boundaries between the staged and the real.

Here Kokkinias combines two great genres of photography, portraiture and street photography, to give an overview of Athens as a living, working, breathing city. From the exciting to the mundane; we see drivers waiting in traffic, people crossing the road and waiting in line, meeting and taking selfies. What is perhaps surprising in these images is the overarching feeling of isolation, suggesting that modern urban life is perhaps more isolated than we think. Rather than being interconnected, we are instead consumed in our own world, singular drivers in cars, people walking alone on the street, often engrossed in technology.

Kokkinias observes and captures the street as it passes in front of his camera lens. However, the resulting images expand beyond what is experienced by the naked eye, providing close-up detail only possible through the process of photography, with the camera expanding our range of vision. Photography has always been closely linked to advancements in technology, and these images, with such clear rendition of detail, are only achieved now due to recent advancements in camera and image-capture apparatus. Using a long lens and a

εκτείνονται πέρα από αυτό που βιώνεται με γυμνό μάτι, καθιστώντας τις μικρές λεπτομέρειες ορατές μέσω της φωτογραφικής διεργασίας και της φωτογραφικής μηχανής που διευρύνει το οπτικό μας πεδίο. Η φωτογραφία ανέκαθεν συνδεόταν με τις προόδους της τεχνολογίας και οι συγκεκριμένες εικόνες, με την τόσο καθαρή απόδοση της λεπτομέρειας, είναι δυνατές σήμερα μόνο χάρη στις πρόσφατες εξελίξεις στις φωτογραφικές μηχανές και τις συσκευές αποτύπωσης εικόνας. Χρησιμοποιώντας ισχυρό τηλεφακό και αισθητήρα υψηλής ανάλυσης, ο Κοκκινιάς συνδυάζει μέγεθος εικόνας και ευκρίνεια περιγραφής με τρόπο που ως πολύ πρόσφατα δεν ήταν δυνατός.

camera capable of capturing high-resolution files Kokkinias is able to produce a level of precision in his printed images never possible before.

STOCK IMAGES

Σε ένα αστικό περιβάλλον οι εικόνες βρίσκονται παντού. Καταναλώνουμε εικόνες τόσο παθητικά όσο και ενεργητικά στην καθημερινή μας ζωή, τυπωμένες αλλά και στον δρόμο. Στον σύγχρονο κόσμο επικοινωνούμε με εικόνες, ένα φαινόμενο που προέβλεψε ο László Moholy-Nagy το 1927 όταν δήλωσε ότι «η γνώση της φωτογραφίας είναι τόσο σημαντική όσο και αυτή του αλφαβήτου. Οι αναλφάβητοι του μέλλοντος θα αγνοούν τη χρήση τόσο της φωτογραφικής μηχανής όσο και του στυλό». Το 2019 αρχίζουμε να βλέπουμε την πρόβλεψη του Moholy-Nagy για την κυριαρχία της εικόνας να υλοποιείται καθώς η φωτογραφία κατακτά κεντρικό ρόλο στον τρόπο που επικοινωνούμε τόσο σε δημόσιο, όσο και σε προσωπικό επίπεδο.

Ο τίτλος αυτής της έκθεσης, *Stock Images*, υπογραμμίζει τους διαφορετικούς τύπους φωτογραφικών εικόνων που καταναλώνονται σε καθημερινή βάση σε μια πόλη όπως η Αθήνα. Μας ζητάει να αμφισβητήσουμε τον τρόπο που «διαβάζουμε» μια εικόνα· μας ρωτάει αν ο τρόπος που κατανοούμε μια εικόνα είναι επίκτητος ή εγγενής· αν μπορούμε να διακρίνουμε ανάμεσα στην τέχνη, τη διαφήμιση και τα φωτογραφικά στιγμιότυπα.

Στον χώρο της έκθεσης βρίσκεται μια ποικιλία από «stock images» που κατηγοριοποιούνται ως τέτοιες λόγω της ομοιότητάς τους με τη γλώσσα της «stock photography», τα παράγωγα της οποίας συνήθως ορίζονται ως «επαγγελματικές φωτογραφίες μνημείων, φυσικών τοπίων, εκδηλώσεων ή ανθρώπων που αγοράζονται και πωλούνται χωρίς δικαιώματα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν και να επαναχρησιμοποιηθούν σε διαφημίσεις, ειδησεογραφικά άρθρα και προϊόντα στο διαδίκτυο, αλλά και στους δρόμους υπό μορφή εκτυπώσεων». Ένα κοινό χαρακτηριστικό της stock photography είναι ότι ο φωτογράφος είναι

STOCK IMAGES

In an urban environment, images are everywhere, consumed both passively and actively online, in print and on the street. In the contemporary world we communicate with images, a phenomenon predicted by László Moholy-Nagy in 1927 when he stated that ‘a knowledge of photography is just as important as that of the alphabet. The illiterates of the future will be ignorant of the use of the camera and pen alike’. In 2019 we are now beginning to see Moholy-Nagy’s prediction of the dominance of the image realised, as photography becomes central to how we communicate both publicly and personally.

The title of this exhibition *Stock Images* highlights the different types of photographic images continually on view in a city such as Athens. Encouraging us to ask how do we read an image? Is our understanding of an image learnt or innate? How do we distinguish between art, advertising and snapshots?

Inserted throughout the exhibition space are a variety of ‘stock images’, classified as such because of their similarity to the language of ‘stock photography’ which is commonly defined as being ‘professional photographs of landmarks, nature, events or people that are bought and sold on a royalty-free basis and that can be used and reused for commercial design purposes’. In contemporary urban society stock images are inadvertently consumed on a daily basis through advertisements, news articles and products both online, on the streets, and in print. Another common feature of stock photography is that the photographer is anonymous. In this exhibition, however, all of the images are taken by Kokkinias, and the inclusion of multiple photographic languages from high art to portraiture, from street photography to stock images, invites us to question how photography infiltrates our

ανώνυμος. Σε αυτή την έκθεση ωστόσο, όλες οι εικόνες αποτελούν λήψεις του Κοκκινιά και η συμπερίληψη πολλαπλών φωτογραφικών γλωσσών από την υψηλή τέχνη, την προσωπογραφία, τη φωτογραφία δρόμου και τις stock images μας προσκαλεί να αμφισβητήσουμε τον τρόπο με τον οποίο η φωτογραφία εισχωρεί στον δημόσιο και προσωπικό μας χώρο και επηρεάζει το πώς βιώνουμε την πόλη όπου ζούμε.

SHOAIR MAVLIAN

public and personal space, and influences how we experience the city in which we live.

SHOAIR MAVLIAN

ΛΙΣΤΑ ΕΡΓΩΝ

Athens, 2018
Digital Inkjet Archival Print
100 x 300 cm

EMST, 2019
Digital Inkjet Archival Print
120 x 120 cm

Kifissos, 2017
Digital Inkjet Archival Print
120 x 230 cm

Kolonaki, 2019
Digital Inkjet Archival Print
120 x 220 cm

Lycabettus, 2019
Digital Inkjet Archival Print
120 x 187 cm

Megaro, 2019
Digital Inkjet Archival Print
120 x 200 cm

Pireos 123, 2019
Digital Inkjet Archival Print
120 x 230 cm

Venizelos, 2017
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Underground, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Stare 1, 2017
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Stare 2, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Stare 3, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Stare 4, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Waiting 1, 2017
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

INDEX OF WORKS

Waiting 2, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Waiting 3, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Waiting in line 1, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Waiting in line 2, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Crowd 1, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Crowd 2, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Cellphone 1, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Cellphone 2, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Selfie, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Bus Driver, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Traffic 1, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Pedestrian 1, 2018
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Pedestrian 4, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

Pedestrian 5, 2019
Digital Inkjet Archival Print
80 x 120 cm

ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ ΧΙΠΠΑΣ

ALL WORKS REPRESENTED BY XIPPAS GALLERY

ΠΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ

Ο Πάνος Κοκκινιάς γεννήθηκε το 1965 στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται. Σπούδασε φωτογραφία στο School of Visual Arts της Νέας Υόρκης, στο Yale University (MFA) και στο Derby University (PhD) με υποτροφίες του I.K.Y., του Ιδρύματος Ωνάση και του Yale School of Art. Με χορηγία του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος εκδόθηκε στις Η.Π.Α. η μονογραφία του με τίτλο *Here We Are*. Έργα του έχουν δημοσιευθεί σε ελληνικές και διεθνείς εκδόσεις, μεταξύ των οποίων το *Vitamin Ph: New Perspectives in Photography* των εκδόσεων Phaidon. Έχει εκθέσει τη δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Παρίσι, Βρυξέλλες, Ρώμη, Μαδρίτη, Μόναχο, Νέα Υόρκη, Σιγκαπούρη, Πεκίνο, Κάσσελ κ.α.). Ατομικές εκθέσεις του περιλαμβάνουν τα: *Replay* στο Θέατρο Παλλάς, Αθήνα (2018) και Bozar Centre for Fine Art, Βρυξέλλες (2012). Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές της Ευρώπης και των Η.Π.Α. Πρόσφατα εξελέγη Αναπληρωτής Καθηγητής Φωτογραφίας στην Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

PANOS KOKKINIAS

Panos Kokkinias was born in 1965 in Athens, Greece. He has a PhD in Photography from the University of Derby, England (2009) and received his MFA from Yale University, USA (1996) having previously studied photography at the School of Visual Arts, New York. His work has been published in 'Vitamin Ph: New Perspectives in Photography' (Phaidon Press, 2006) and in his monograph 'Here We Are' (Power-House Books, New York, 2012). He is the recipient of grants from Yale University, the Alexander Onassis Foundation, the Greek State Scholarships Foundation and the Stavros Niarchos Foundation. Kokkinias has exhibited worldwide, including shows in Paris, Brussels, Rome, Kassel, New York, Singapore and Beijing. Solo shows include *Replay* at Pallas Theatre, Athens (2018) and Bozar Centre for Fine Art, Brussels (2012). His photographs are included in public and corporate collections in Europe and the USA. He recently became Associate Professor of Photography at the Athens School of Fine Arts. He lives and works in Athens.

SHOAIR MAVLIAN

Η Shoair Mavlian είναι Διευθύντρια του Photoworks και το 2018 επιμελήθηκε την Photo Biennial *A New Europe* στο Μπράιτον. Από το 2011 έως το 2018 διετέλεσε Βοηθός Επιμελήτρια Φωτογραφίας και Διεθνούς Τέχνης στην Tate Modern του Λονδίνου όπου επιμελήθηκε τις μεγάλες εκθέσεις *Shape of Light: 100 Years of Photography and Abstract Art* (2018), *The Radical Eye: Modernist Photography from the Sir Elton John Collection* (2016), *Conflict, Time, Photography* (2014). Κατά τη διάρκεια της θητείας της στην Tate Modern έχει επίσης πραγματοποιήσει έρευνες για αγορές έργων και έχει επιμεληθεί εκθέσεις από τη μόνιμη συλλογή του ιδρύματος όπως οι *Dayanita Singh* (2017), *Lynn Cohen and Taryn Simon* (2017), και *Sirkka-Liisa Konttinen* (2016). Στα πρόσφατα ανεξάρτητα project της περιλαμβάνονται η έκθεση *Don McCullin: Looking Beyond the Edge* (Les Rencontres d'Arles, 2016) και η έκδοση *Ursula Schulz-Dornburg: The Land In Between* (Mack 2018). Ζει και εργάζεται στο Λονδίνο.

SHOAIR MAVLIAN

Shoair Mavlian is director of Photoworks and curated the 2018 Brighton Photo Biennial 'A New Europe'. From 2011 - 2018 she was Assistant Curator, Photography and International Art at Tate Modern, London, where she curated the major exhibitions 'Shape of Light: 100 Years of Photography and Abstract Art' (2018), 'The Radical Eye: Modernist Photography from the Sir Elton John Collection' (2016), 'Conflict, Time, Photography' (2014). While at Tate Modern she also researched acquisitions and curated displays from the permanent collection including 'Dayanita Singh' (2017), 'Lynn Cohen and Taryn Simon' (2017), and 'Sirkka-Liisa Konttinen' (2016). Recent independent projects include the exhibition 'Don McCullin: Looking Beyond the Edge' (Les Rencontres d'Arles, 2016) and the publication 'Ursula Schulz-Dornburg: The Land In Between' (Mack 2018). She lives and works in London.

NEON

Ο Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON ιδρύθηκε το 2013 από το συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο και αποσκοπεί στο να φέρει το ευρύ κοινό σε επαφή με το σύγχρονο πολιτισμό, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας να αφυπνίσει, να συγκινήσει, να παρακινήσει. Συγχρόνως, επιδιώκει να συμβάλει στην ευρύτερη προσπάθεια αναβάθμισης της πόλης και της καθημερινότητας του πολίτη.

Το πρόγραμμα του NEON Έργο στην Πόλη αναθέτει κάθε χρόνο σε έναν καλλιτέχνη τη δημιουργία έργου που εκτίθεται σε δημόσιο χώρο της πόλης της Αθήνας. Σκοπός είναι η ενεργοποίηση δημόσιων και ιστορικών χώρων μέσω της σύγχρονης τέχνης, συμβάλλοντας στη διάδραση μεταξύ της τέχνης, της κοινωνίας και της πόλης. Το πρόγραμμα υλοποιείται για πέμπτη χρονιά, με τις αναθέσεις από τον NEON στους Ανδρέα Λόλη με την έκθεση *Prosaic Origins* στη Βρετανική Σχολή Αθηνών (2018), Κωστή Βελώνη με την έκθεση *A Puppet Sun* στην Καπλανών 11 (2017), Ζάφο Ξαγοράρη με την εγκατάσταση *Η Παράσταση*, σε χώρο στάθμευσης πίσω από το ιστορικό θέατρο Αθήναιον (2016), Μαρία Λοϊζίδου με την έκθεση *Μεταβίβαση*, στον Αρχαιολογικό Χώρο και Μουσείο Κεραμεικού (2015) και Αιμιλία Παπαφιλίππου με την έκθεση *Παλμικά Πεδία* στην Αρχαία Αγορά Αθηνών (2014).

Ο NEON δεν περιορίζεται σε ένα μόνον χώρο. Έδρα του είναι ολόκληρη η πόλη, το ευρύτερο αστικό περιβάλλον. Είναι ένας ζωντανός και ενεργός συνομιλητής με την κοινωνία, τους θεσμούς και το κοινό. Μέσω της τέχνης και των σύγχρονων ιδεών, ο NEON θέλει να κεντρίσει τις ατομικές συνειδήσεις και ταυτόχρονα να χρησιμεύσει ως ένα όχημα συλλογικής συνείδησης. Ο NEON επιδιώκει να αναδείξει τον πολιτισμό ως βασικό μοχλό προόδου και ανάπτυξης.

NEON

NEON is a nonprofit organization that works to bring contemporary culture closer to everyone. It is committed to broadening the appreciation, understanding, and creation of contemporary art in Greece and to the firm belief that this is a key tool for growth and development. NEON, founded in 2013 by collector and entrepreneur Dimitris Daskalopoulos, breaks with the convention that limits the contemporary art foundation of a collector to a single place.

The NEON City Project is an initiative for public art and the city, conceived and commissioned annually by NEON to a Greek artist. NEON aims to activate public and historical places through contemporary art, contributing to the interaction of art, society and the city. Along with Andreas Lolis, *Prosaic Origins* at the British School at Athens (2018), NEON has presented four other City Projects; Kostis Velonis, *A Puppet Sun* (2017) at a neoclassical residence, Zafos Xagoraris, *The Performance* at a carpark behind the former site of the historic Athinaion theatre (2016), Maria Loizidou, *A Transfer* at the Kerameikos Archaeological Site and Museum and Aemilia Papaphilippou, *Pulsating Fields* at the Ancient Agora of Athens (2014).

NEON acts on a multitude of initiatives, spaces, and civic and social contexts. It seeks to expose the ability contemporary art has to stimulate, inspire, and affect the individual and society at large. NEON constructively collaborates with cultural institutions and supports the programs of public and private institutions to enhance increased access and inventive interaction with contemporary art.

ΕΚΘΕΣΗ

Επιμέλεια: Shoair Mavlian, Διευθύντρια Photoworks
Project Manager: Άλκηστις Δημάκη
Project Assistants: Ειρήνη Σβολάκου, Μαριά Ταυλαρίου
Σύμβουλος Αρχιτέκτονας: Φάνης Καφαντάρης
Ομάδα NEON: Μαλβίνα Δεληγιάννη, Ειρήνη Κιαχτύπη, Ναυσικά Παπαδοπούλου, Andrew Spyrou
Μεταφράσεις: Αλέξης Καλοφωλιάς
Ομάδα Ενημέρωσης: Αγγελική Βολτέρρα, Κωνσταντίνος Κωστής, Κωνσταντίνα Μαρκόγλου
Σχεδιασμός: SCHEMA - Δήμητρα Χρονά
Φωτισμοί: Χριστόφορος Καρτασιδής
Μεταφορά Έργων: MOVE ART A.E.
Επιμέλεια Παραγωγής: Ex Situ - Ελένη Κούκου
Σύμβουλοι Παραγωγής: Μαρία Μαυροπούλου, Αλέξης Ζουμπούλογλου
Επεξεργασία Εικόνων: Βίκυ Λεμονή - Photolab
Εκτυπώσεις: Στράτος Ακτίδης - Photolab
Κάδρα: Sdralis Frameworks
Casting: Λυδία Γεωργανά
Camera Assistants: Μαρίλια Φωτοπούλου, Χρήστος Καπάτος, Άγγελος Μητρόπουλος
Βοηθοί Παραγωγής: Άρης Χριστάκης, Χρήστος Ράλλης, Μαρίνα Μαργέλου, Γιάννης Καρπούζης, Μίλτος Μούρτο, Ελένη Ποντίκη
Ηθοποιοί – Μοντέλα:
Ιωάννα Παππά, Βασίλης Μίχας, Μαρίτα Τζατζαδάκη, Μάιρα Γραβάνη,
Κώστας Μπασάνος, Αργύρης Ραλλιάς, Δέσπω Μαρουλάκου, Μιχάλης Σούπος,
Κατερίνα Κούκου, Κώστας Ραπακούλιας, Μαριλένα Σταφυλίδου, Κώστας Καψιάνης,
Χρήστος Καπάτος, Παναγιώτης Χατζηστεφάνου, Λεωνή Κοκκινιά, Δημήτρης Σδράλης,
Χάρης Βλαβιανός, Κατερίνα Πουλοπούλου, Λυδία Γεωργανά, Αλέξης Ζουμπούλογλου,
Σπύρος Κούκος, Άννα Χατζηνάσιου, Χριστόφορος Καπαρουνάκης, Διοχάντη,
Κώστας Ζαφειρόπουλος, Αθηνά Κοκκινιά, Άγνωστοι

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Δήμος Αθηναίων
Νοσηλευτικό Ίδρυμα Μετοχικού Ταμείου Στρατού (NIMTS)
Υποδιεύθυνση Τροχαίας Αθηνών
UnderDog Training Club Team
Δάφνη Βιτάλη, Σταμάτης Σχιζάκης, Αιμίλιος Πετρικής, Λαρίσα Βέργου, Γρηγόρης Χατζηιωαννίδης, Κωνσταντίνος Πολίτης - Thission Lofts

EXHIBITION

Curator: Shoair Mavlian, Director Photoworks
Project Manager: Alkistis Dimaki
Project Assistants: Irini Svolakou, Maria Tavlarou
Consulting Architect: Fanis Kafantaris
NEON Team: Malvina Deligianni, Irini Kiahtypi, Nafsika Papadopoulou, Andrew Spyrou
Translations: Alexis Kalofolias
Info Point: Konstantinos Kotsis, Konstantina Markoglou, Angeliki Voltera
Design: SCHEMA - Dimitra Chrona
Lighting: Christoforos Kartasidis
Artwork Transportation: MOVE ART S.A.
Production Manager: Ex Situ - Eleni Koukou
Production Consultants: Maria Mavropoulou, Alex Zouboulouglou
Digital Image Processing: Vicky Lemoni - Photolab
Printing: Stratos Actidis - Photolab
Framing: Sdralis Frameworks
Casting: Lydia Georgana
Camera Assistants: Marilia Fotopoulou, Christos Kapatos, Aggelos Mitropoulos
Production Assistants: Aris Christakis, Christos Rallis, Marina Margelou, Yannis Karpouzis, Miltos Murto, Eleni Pontiki
Actors – Models: Ioanna Pappa, Vasilis Mihas, Marita Tzatzadaki, Maira Gravani, Kostas Bassanos, Argiris Rallias, Despo Maroulakou, Michalis Soupos, Katerina Koukou, Costas Rapacoulas, Marilena Stafylidou, Kostas Kapsianis, Christos Kapatos, Panagiotis Chatzistefanou, Leoni Kokkinia, Dimitris Sdralis, Haris Vlavianos, Katerina Pouloupoulou, Lydia Georgana, Alex Zouboulouglou, Spyros Koukos, Anna Chatzinassiou, Christoforos Kaparounakis, Diohandi, Kostas Zafeiropoulos, Athina Kokkinia, Unknown

ACKNOWLEDGMENTS

Army Pension Fund Hospital (NIMTS)
Municipality of Athens
Subdirectorates of Athens Traffic Police
UnderDog Training Club Team
Dafni Vitali, Stamatis Schizakis, Aimilios Petrikis, Larissa Vergou, Greg Haji Joannides, Konstantinos Politis - Thission Lofts

NEON

NEON.ORG.GR